

DE UITEINDELIJKE BESLISSING HOORT BIJ JEZELF

Interview met leden

Hoe denken onze leden over hun levenseinde? Waarom zijn zij lid van de Coöperatie? Deze en andere vragen komen ter sprake in interviews die de Interviewgroep afneemt bij leden thuis. De interviewers zijn: Bertie Fokkelman, Lidy Schoon, Erik van der Werf, Laurens Knecht, Jacques Slager en Jacques Knops.

Deze maand een gesprek met **Carola Franken**. Zij was bereid tot dit interview, al leek het haar meer zin hebben om met de andersdenkende buitenwacht in gesprek te gaan. Dat doet ze dan ook veelvuldig. De interviewer is Bertie Fokkelman.

De uiteindelijke beslissing hoort bij jezelf

‘Een fantastisch initiatief’ noemt Carola Franken, studiebegeleider bij Business School Nederland, het streven van Laatste Wil om levensbeëindiging te legaliseren voor hen die de rit niet willen uitzitten. Natuurlijk moet je uitkijken voor misstanden. Vergelijk het met abortus. Daar is het nu zo geregeld dat je, binnen bepaalde grenzen, kunt kiezen wat je wilt. Bij een vrijwillig levenseinde zou dat net zo moeten zijn. Anders krijg je nare toestanden.

Ze noemt het treurig dat de overheid op dit terrein van alles wil opleggen en verbieden want het gaat hier om heel persoonlijke levensvragen. Ze begrijpt dat de CU (ChristenUnie) wil voorkomen dat mensen naar een zelfgekozen einde verlangen vanuit eenzaamheid en zich daarvoor inzet. Maar dit lost het probleem niet op. De ondraaglijkheid van het bestaan is immers voor iedereen anders. En alle redenen om eruit te willen stappen zijn voor Carola legitiem, juist omdat ze zo persoonlijk zijn.

Neem haar moeder: toen die kort geleden overleed, was ze bijna 96 jaar. Ze had al jaren alzheimer en vasculaire dementie en had een half jaar ervoor nog een nieuwe heup gekregen waarvan ze niet kon revalideren. Ondanks alles hield ze vast aan het leven, maar voor Carola en haar familie had dat weinig kwaliteit meer en was dat zelfs pijnlijk om te zien.

Mocht zij later ook gaan dementeren, en met veel dementerenden in haar familie is dat niet ondenkbaar, dan hoeft ze van zichzelf de beker niet leeg te drinken. Het lijkt haar niet erg waardevol om in een luier in een rolstoel zitten en volledig afhankelijk van anderen te zijn. In dat geval is een gekozen einde, voor een aangename dood, een reële optie voor haar. Van nature is ze niet bang voor haar levenseinde, maar eindeloos lijden zou ze niet willen.

Al zegt haar enige dochter graag voor haar te zorgen, het lijkt Carola erg naar en belastend om je eigen moeder achteruit te zien gaan. Ook wil ze haar moeilijke beslissingen besparen. Om die reden liet ze haar levenstestament opmaken, maar ze begrijpt dat de eigenlijke stap bij haarzelf ligt. Want al vraag je om actieve levensbeëindiging, tot nog toe betekent dat alleen dat er geen levensverlengende maatregelen genomen worden en dat de medicatie wordt gestaakt. Een hond help je eerder uit zijn lijden dan een mens. Daarom is ze lid geworden van Laatste Wil. Die legt de beslissing en de uitvoering van de laatste stap bij de mensen zelf, zonder tussenkomst van wie dan ook. Het bezit van middel x zou een grote geruststelling zijn voor haar. Het is ronduit ontluisterend dat de zelfmoord van een jong meisje werd toegeschreven aan Laatste Wil die toen opgelegd kreeg de verstrekking van middel x

te staken. Carola voorziet dat het nu nog jaren gaat duren voordat ze dit op een legale manier kan krijgen. Nu verzamelt ze allerlei medicijnen die haar ooit zijn voorgeschreven en die ze niet gebruikte, maar ze weet niet of dat gaat werken... Voorlopig zijn we nog aangewezen op de inzet van CLW. Een kwestie van volhouden dus.

[Lees ook andere berichten](#)